

છે લો

કો
રો
જી

અવેરચંદ મેઘાણી

7-9

श्री.

મેઘાણીએ મહાત્માજીની વિલાયત-વિદાયના પ્રસંગે ‘છેલ્લો કટોરો’ કાવ્ય લખ્યું. એમાં વિલાયત સંચરતા સિકે યંત્રણાઓ આલેખવા પ્રયત્ન થયો છે.

જહાજમાં ચડતી વખતે એ કાવ્ય મહાત્માજી, મહાદેવભાઈ અને બીજા માનવંતા યાત્રીઓના હાથમાં મૂકવામાં આવ્યું. વાંચીને મહાત્માજીએ કહ્યું : 'મારી સ્થિતિનું આમાં જે વર્ણન થયું છે તે તદ્દન સાચું છે.' અને પછી તેા શ્રી. મહાદેવભાઈએ 'યંમ ઇન્ડીઆ' અને 'નવજીવન'માં એનો પરિચય આપીને એને દેશભરમાં જાણીતું કરી દીધું.

કાવ્ય પ્રગટ થયું ત્યારથી તેને છુટું છપાવવાની જોરદાર મામણી આવી જ રહી છે. એટલે મહાત્માજીની ૬૩મી વર્ષગાંઠની ઉજવણી પ્રસંગે એને છુટું, પુસ્તિકા રૂપે પ્રગટ કરીને કૃતાર્થતા અનુભવીએ છીએ. **પ્રકાશક**

પ્રકાશક

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૨૮-૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ છેલ્લો હુશોરો

વિષય ૬-૧૩

છેલ્લો કટોરો ઝેરનો આ : પી જાણે બાપુ !
સાગર પીનારા ! અંજલિ નવ ઢાળજો બાપુ !

[૧]

આણખૂટ વિશ્વાસે વહું જીવન તમારું :
 વૃત્તો દગલખાજે થકી પડિયું પનારું :
 શત્રુ તણે ખોળે ઢળી સુખથી મુનારું
 આ આખરી ઓસીકડે શિર સોંપવું બાપુ !
 કાપે ભલે ગર્દન રિપુ-મન માપવું બાપુ !

[૨]

મુર-અસુરના આ નવયુગી ઉદ્ધિ-વત્રોણે
 શી છે ગતાગમ રત્નના કામી જનેને ?
 તું વિના શંભુ કોણ પીશે ઝેર દોણે ?
 હૈયા લગી ગળવા ગરલ ઝટ જાવ રે બાપુ !
 આ સૌમ્ય-સૌદ્ર ! કરાલ-કોચલ ! જાવ રે બાપુ !

કહેશે જગત : જોગી તણા શું જોગ ખૂટયા ?
 દરિયા ગયા ઝોપાઈ ? શું ઘન નીર ખૂટયાં ?
 શું આલ સૂરજ-ચંદ્રમાનાં તેલ ખૂટયાં ?
 દેખી અમારાં દુઃખ નવ અટકી જજો આપુ !
 સહિયુ ઘણું, સહેશું વધુ : નવ થકજો આપુ !

[૪]

ચાખૂક, જખ્તી, દંડ, દંડા મારના,
 જીવતાં કપ્રસ્તાન કારાગારનાં,
 થોડા ઘણા છંટાવ જોળીઆરના :
 એ તો બધાં ય ઝરી ગયાં, કોઠે પડ્યાં, આપુ !
 ફૂલ સમાં અન લેડાં તમે લેઢે ઘડ્યાં આપુ !

[૫]

શું થયું, ત્યાંથી, ઢીંગલું લાવો ન લાવો :
ખોસા દઇશું, ભલે ખાલી હાથ આવો !
રોપશું તારે કંઠ રસખસતી ભુજાઓ.
દુનિયા તણે મ્હોંયે જરી જઇ આવજો ખાપુ !
હમદદીના સંદેશડા દઇ આવજો ખાપુ !

[૬]

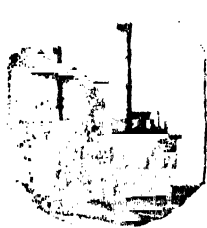
જગ મારશે મેણાં : ન આવ્યો આત્મજ્ઞાની !
નાવ્યો ગુમાની પોલ પોતાની પિછાની !
જગપ્રેમી જોયો ! દાઝ દુનિયાની ન જાણી !
આજર માનવ-જાત આકુલ થઇ રહી ખાપુ !
તારી તળીખી કાજ એ તલખી રહી ખાપુ !

[૭]

જા બાપ ! માતા આખલાને નાથવાને !
 જા વિશ્વ-હત્યા ઉપરે જળ છાંટવાને !
 જા સાત સાગર પાર સેતુ બાંધવાને !
 ઘનઘોર વનની વાટને અજવાળતો બાપુ,
 વિકરાળ કેસરિયાળને પંપાળતો બાપુ,
 ચાલ્યો જજે ! તુજ લોભીઓ લગવાન છે બાપુ !
 છેલ્લો કટોરો ઝેરનો પીવા જજે બાપુ !

મુદ્રક અને પ્રકાશક
અમૃતલાલ અંબાશંકર દવે

ચૌરાષ્ટ્ર મુદ્રણાલય : રાણપુર

